

אולם שטטר לא נרגע. הוא פנה אל היועץ המשפטי באמצעות עורך-הדין התל-אביבי פנחס הרצברג, ביקש לפתות תיק נגד שרית שרת הפקידים. חיים כהן סירב, אך נתן להרצברג רשות להגיש קובלנא פרטית לבית משפט השלום. לשם חקירה מוקדמת בכבוד, אם יועבר התיק לבית-המשפט המחוזי, יקבל היועץ המשפטי את התביעה על עצמו.

החלטה זו של כהן קבעה את עמדתו של סגן-הנאשמים, עורך-דין אלימלך (משפט מרתה) דוידסקי. כבר בפתיחת התיק קימה המוקדמת היה ברור כי דוידסקי ירכז את כל מאמציו נגד העברת התיק לבית המשפט המחוזי, ישתדל לטהר את שלושת הפקידים עוד בשלבי-החקירה המוקדם.

אולי תזכור? אולם עוד בישיבת הראשונות הוברר כי מלאכתו של דוידסקי תהיה קשה ביותר: רק עדותו של שטטר הייתה ברורה, כולה בין השאר סיפור על קופסאות ריבה שנעלמו במכוניתו של הנאשם חסרמן, הוספו לאישום. מרבית העדים האחרים לקו בשיכחה חלקית.

לקוי ביותר היה זכרונו של העד סרן יעקב שיינין, שנחקר ארוכות בקשר לפרשת קופסאות הריבה. שיינין, גבה-הקומה ותי סוח-הגוף פשוט לא זכר דבר, לא נרפא מן השיכחה אפילו לאחר שאיים באיכווחו של

האקדמיה ללשון ומשרד החקלאות נועדו, קבעו שלוש דרגות לכל עו: עו נקבה תיקרא משך ארבעת חודשי חייה הראשונים גדייה. משך שמונה החודשים הבאים צפירה. מגיל שנה ומעלה עזה (חורות עם צפה). הדרוג המקביל בין העוים הזכרים: גדי, צפיר, תיש.

משטרה שמונה פרטים נותרו

האולם הגדול של הנפה הצפונית של משרת ישראל, תל-אביב, היה גדוש בשבוע שעבר קצינים גבוהים ונמוכים, סמלים וש"ר טרים. הנאספים באו לחזות בפתיחתו של המשפט המשמעותי המשטרתי (מס' 71), התי מור ביותר אשר נערך עד כה. סמל עמנואל כהן הואשם בעשרה פרטים, אשר כל אחד מהם היה יכול לשמש נושא למשפט בפני עצמו. בין פרטי האשמה: קבלת שוחד, הת עמרות בנחקרים, התרשלות בתפקיד, קבלת מתנות ללא ידיעתו של הקצין הממונה. אולם הנקודה העיקרית, אשר עוררה את ההתעניינות הכללית, שיחתה למשפט חשיר בות בלתי-רגילה, היתה השאלה: עד איזה גבול ובאיזו מידה רשאי חוקר משטרתי לשבור את הנחקר, לגרום להרשתתו בדין? **מי גנב? מה גנב?** משך שנות עביר

קצין-שופט סדע (במרכז) במשפט המשטרתי מכטימום אמת, מינימום של זמן

שטטר, עורך-דין פישל הרצברג, להכריז אותו לעד עוין. לאחר עדותו של שיינין התפתח באולם מאבק מרתק: הסרן סרב לחתום על העדות. השופט נוימן הציג לו לבוא שנית. הסרן סרב לבוא שנית, הסכים לחתום. אולם הפעם סירב השופט לקבל את החתימה: "תבוא ותשמע את אשר העדת" העיר אחד הנאספים לסרן: "שמע, שיינין. אולי בכל זאת תזכור משהו? הרי 22 אלף קופסאות ריבה לא יצאו לטייל ברחוב הרצל ו" שיינין הוסיף לשתוק.

חקלאות דרגות הצאן

אל רבכות חילי צה"ל המודרגים מטוראי עד רבאלוף, אל 37 אלף עובדי המדינה המשובצים מדרגה 17 עד דרגה 1 ואל 6000 שוטרי ישראל המסוייגים משוטרי עם מפקח כללי הצטרפו השבוע 115 אלף עוין ישראל * (40 אלף מהן גזעיות).

• אחד העדרים הידועים ביותר בארץ, בזכות רועהו, דוד בן-גוריון, הוא עדר שדה-בוקר בעל שלושה תישי ההשבה מגזע זאנן המעולה.

הארץ

האסיפה הלאומית הצפתית תתכנס ביום ב' (הארץ).
יחוקאל פרימן, חיפה באותה שעה יתכנס גם בית-הנבחרים של פתח-תקוה והסנאט של מטולה.
יש לי חבר בן 181 (העולם הזה).
משה רושצ'יק, תל-אביב התחונה תיערך בעוד 50 שנה, כש' הוא יגיע לבגרות חוקית.

ישראל ממננון חי למניעת טשעים לגיל-יון אחד גדול של נייר.
ההתקפות והתקפות-הנגד של שני הצדדים נשאו פרי כבר בשבוע הראשון של המשפט: שניים מפרטי-האשמה — התעמר רות בנחקרים וקבלת-שוחד — בוטלו בשלב המוקדם של הדיונים, עקב טענות טרומיות. המאבק כולו התרכז מסביב לשמונת הפרטים שנותרו.

דרכי אדם האנס מלך ישראל

האנס היינריך קאסטלן היה משוכנע כי העולם כולו מסורף: איש מעובדי משרד החוץ הישראלי לא שם לב לתוכנית המדינית הגאונית, אשר הוגשה על ידו התוכנית: הקמת פדרציה ים-תיכונית של ישראל וברר טניה הגדולה, קביעת מטה הפדרציה בעזה (כדי לתת לכל העניין גחן מורחית).

לא היתה זו תוכניתו הראשונה של קאסטלן להתקרבות ישראלית-בריטית. עוד לפני שנים מספר הציג הוא את עצמו כבעל מסור ונאמן לנסיעה הבריטית מרגרט רוי. נימוקי ההצעה: בעורקיו של קאסטלן זורם, לדעתו, דמו של דוד מלך ישראל.

להפתעתו של צאצא בית-המלכות הישראלי לא הואילה מרגרט אפילו להשיב על מכתביו. הוא נהמלא זעם, ביקר בשגרירות הבריטית ובדירות הפרטיות של נספחיה, דרש תשובה ברורה, הפסיק את הביקורים רק לאחר שרמוזה לו משטרת ישראל כי הוא רשאי להתכתב עם הנסיכה רק באופן פרטי, לא באמצעות נציגים דיפלומטיים.

מאו ואילך הלך קאסטלן מדחי אל דחי. הוא ניסה להשתדך אל רננה, בתו של ב. גיי. ויצא ריקם. הוא פנה אל הנהגת תנועת החירות, הציג את עצמו לתפקיד מנהיג התנועה, במקום מנחם בגין — אולם אנשי התנועה סילקוהו באדיבות, תוך הקשה רבת משמעות על מצחו. זעמו של קאסטלן על העולם הלך וגבר. הוא הגיע למסקנה כי הוא מוכרח להשיג את זכויותיו המלכותיות — ולו גם בכוח-הדורע.

אתה המזכיר שלי. לפני חודשים מספר הרגיש יושב-ראש הכנסת, יוסף שפרינץ צק באדם צנום, גבה-קומה, בעל סניס מואר כיסאציליים, שעקב אחריו. לבסוף הופיע העוקב — קאסטלן — בדירתו התל-אביבית של יושב-ראש הכנסת, הציג את עצמו כמלך ישראל, דרש משפרינץ למסור לו את הדרידה, לעבור לגור בירושלים (אתה המזכיר שלי). שפרינץ לא גילה כל רצון להיות מזכיר מלכותי, סילק את קאסטלן מן המקום ברוב אדיבות.

כעבור ימים מספר, כאשר עבר שפרינץ ליד תיבת-הדואר שלו, ראה הבילה השודה. השיחה מחוברת אל התיבה בחוטי-חשמל. הוא הויעץ את המשטרה. השוטרים ניתקו את החוט, עצרו את קאסטלן כחשוד, תבעו אותו לדין.

בשבוע שעבר ניצב האנס מלך ישראל לפני שופט-השלום התל-אביבי, אליהו זליקסון. כאשר חיך השופט למשמע הטענות המלכותיות, הגיב קאסטלן בציטטה תניכית: "גם לשרה אימנו לעגו כאשר היא אמרה שהיא תלד בן בהיותה בת השעים". אולם אפילו התנייך לא שיכנע את השופט: השבוע הועבר קאסטלן לארמון חדש ברמלה, שם ישב עד אשר יחליט שרה-משפטים כי מצבי-בראותו מהיר לו להתהלך בקרב אנשים שפויים.

פשעים אם עוד פעם...

כאחד מימות-ההיקף הלוהטים הביא סמל משטרה את יעקב נסים למשטרת-הצפון התל-אביבית, האשימו בגניבת אבטיחים בשוק הכרמל, איפשר לו להשתחרר בערבות עצמית עד המשפט.

מועד המשפט הגיע רק השבוע. יעקב התייצב לפני שופט-השלום אליהו זליקסון, האוין לדבריהם של עזריה-רביעיה. כפי העדים היתה טענה אחידה: "אמנם ראינו רק את גבו של הגנב. אבל אין לנו ספק כי זה האיש, אשר גנב את האבטיחים".

אולם השופט הטיל ספק במהימנותו של זיהוי מאחור, נתן ליעקב אפשרות ליהנות מספק זה. הוא זיכנה מכל אשמה, הוהיר אותו: "הפעם אתה חופשי. אבל אם תובא לכאן שנית, תיכנס לבית-הסוהר". יעקב היה אסיר-תודה. הוא נסוג לעבר הדלת בהתחלת קידות כלפי השופט, גימגם: "תודה רבה, אווני, תודה רבה. אם אנגוב עוד פעם — תעשה לי מה שתרצה". ויצא.

באתנית מחודשת את
לעוד 10 ימים נוספים
מציג
מאן דוד אדום בישראל

ככל ערב כאלים הזורה-החוק, שתי הצגות לערב
ביום המשי 10.2.55, חיפה, אולם "ארמון".
7.15.9.15
לילאנול המפמן התמרתו
ביום שני 21.2.55 ירושלים.
כרטיסים בקופות הקבועות.